

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 5. Spe & metu simul mortales esse in officio continendos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

Cap. I. Deum, nec sine iustitia, bonum;

neque sine præmijs consistit; siue enim miserando succurrit, siue irascendo plectit, semper regnat DEVS, regitque & sperantes metu, ne præsumant; & metuentes spe, ne deficient, animúmque despondeant.

Sup. IV. *Spe & metu simul mortales esse in officio continendos.*

S. Augustin. tract. 33 in Euang.

Fructum eundem enucleatiús ostendit D. Augustinus, his verbis. *Ex utroq, homines periclitantur, & sperando, & desperando: contrarijs rebus, contrarijs affectionibus. Sperando quis decipitur; qui dicit: bonus est Deus, misericors est Deus, faciam, quod mihi placet, quod lubet; laxem habenas cupiditatibus meis, impleam desideria anime mee. Quare hoc? quia misericors est Deus, mansuetus est Deus. Spe isti periclitantur, Desperatione autem qui, cum inciderint, in gnamia peccata, putantes sibi iam non posse ignosci pœnitentibus, & statuentes, se ad damnationem, sine dubio, esse destinatos, dicunt, apud semetipsos: iam damnandi sumus; quare non, quod volumus, facimus? animo gladiatorum ferro, destinatorum, ideo molesti sunt destinati, iam enim, quod timeant, non habent, & vehementer timendi sunt. Istos desperatio necat, spes illos; inter spem & desperationem*

nec sine bonitate, iustum esse.

rationem, fluctuat animus. Metuendum est, ne te occidat spes. Et, cum multum speras de misericordia, incidas in inuidiam. Metuendum est rursus, ne te occidat desperatio. Et cum putas iam tibi non ignosci, qua gratia commisit, non agas poenitentiam, et incurras in iudicem sapientiam, qua dicit. Et ego vestrae perditioni superridebo. Quid ergo agit Dominus cum periclitantibus utroque morbo? illis, qui spe periclitantur, hoc dicit. Ne tardes conuerti ad Dominum, neque differas de die in diem, subitanea enim veniet ira illius, et in tempore vindictae disperdet te. Illis, qui desperatione periclitantur, quid dicit? In quacunque die iniquus conuersus fuerit, omnes iniquitates eius obliuiscar. Propter illos ergo, qui desperatione periclitantur, proposuit indulgentiam portum, et propter illos, qui spe periclitantur, et dilationibus illuduntur, fecit diem mortis incertum. Inter spem, et metum ergo viuimus, ut utriusque conferuetur. Metus facit, ne spes erumpat in temeritatem: spes cauet, ne metus degeneret in desperationem. Spem porro incendunt iudicia diuinæ miserationis: metum iniungunt coelestis iræ, justitiæque exempla. Sic homo in æquilibrio incedit, et medio tutissimam ita ad æternitatem.

Eccl. 5.
Ezech. 28.

